

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Jmt. modt.

23 SEP. 2008

DATO 19. september 2008

Att. Dyrevelfærdskontoret

JOURNAL NR.

RA-2008-850-0086

BEDES ANFØRT VED SVARSKRIVELSE

SAGSBEHANDLER: PLN

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16

1220 KØBENHAVN K

TELEFON 33 12 72 00

FAX 33 43 67 10

Justitsministeriet har ved brev af 8. juli 2008 anmodet om en undersøgelse af en række konkrete dyreværnsager.

Baggrunden for anmodningen er, at der i Folketinget under 1. behandlingen af et beslutningsforslag (B 126) om midlertidigt forbud mod at have med dyr at gøre og skærpe af straffen for grovere uforsvarlig behandling af dyr og dyremishandling blev henvist til fire konkrete sager om dyremishandling og uforsvarlig behandling af dyr, som har været omtalt i medierne. På baggrund af omtalen af sagerne kunne man efterlades med det indtryk, at den gældende lovgivning på området ikke er tilstrækkelig.

I den anledning anmodede jeg politikredsene om en udtalelse om de fire sager.

Jeg har modtaget følgende redegørelser vedrørende sagerne:

1. Den første sag, der blev omtalt under Folketingets 1. behandling af beslutningsforslaget, er en sag, hvor en mand fra Horsens ifølge det oplyste i november 2006 skulle have tævet sin hund til døde med et bræt i overværelse af flere vidner.

Politidirektøren ved Sydøstjyllands Politi har oplyst, at sagen drejer sig om to forhold vedrørende overtrædelse af dyreværnsloven.

Politiet modtog den 21. november 2006 telefonisk anmeldelse om, at en hundeejer (mistænkte) i weekenden 18.-19. november 2006 havde tævet sin hund ihjel. Anmelderen havde ikke været vidne til episoden.

Justitsministeriet
Dyrevelfærdskontoret

Akt.nr.

2

2008 NR. 3430 - 0132

Samme dag indfandt to personer sig hos politiet medbringende den døde hund. Den mistænkte havde vist de pågældende, hvor han havde begravet hunden, og de havde på baggrund af rygter om, at hunden var tævet ihjel, skaffet hunden til veje med henblik på overbringelse til politiet. Anmelderne havde ikke set den pågældende mishandle hunden.

Hunden blev obduceret den 22. november 2006, og af obduktionserklæring af 21. december udarbejdet af Danmarks Fødevarerforskning fremgik det bl.a., at hunden var død som følge af påført ydre vold, samt at dødsårsagen var voldsom knusning af leveren og deraf følgende indre blødning.

RIGSADVOKATEN

Politiet afhørte på baggrund heraf flere vidner i januar 2007. Et vidne forklarede bl.a., at han havde set den mistænkte skælde sin hund ud, hvorefter han løftede hunden op over hovedet og kastede den ned på jorden.

SIDE 2

Forud herfor modtog politiet den 29. december 2006 endnu en anmeldelse fra to privatpersoner om, at den samme person behandlede en ny hund uforsvarligt. Den ene anmelder beskrev en episode den 21. december 2006, hvor den pågældende angiveligt skulle have kastet hunden gennem luften og slået og sparket den flere gange. Den anden anmelder beskrev, hvordan den pågældende flere gange havde "luftet" hunden ved at spænde den efter en scooter, som han herefter kørte rundt på i høj fart.

Anmelderne blev afhørt den 29. december 2006. Samme dag rettede politiet henvendelse på mistænktens bopæl, hvor de traf den pågældende og dennes ny hund. Hunden virkede glad og bar ikke præg af mishandling. Hunden blev beslaglagt, hvilket den mistænkte ikke ønskede indbragt for retten. Hunden blev undersøgt på Bygholm Dyrehospital, hvor der ikke blev konstateret fysiske skader, ligesom det i øvrigt blev oplyst, at hunden virkede frisk og glad.

Den 3. januar 2007 kontaktede politiet mistænktens stedfar og oplyste, at hunden kunne afhentes.

Den mistænkte blev sigtet og afhørt henholdsvis den 16. og 17. januar 2007, hvor han nægtede sig skyldig i begge forhold. Vedrørende forhold 1 forklarede han som grundelse for hundens skader om forskellige episoder, som hunden havde været ude for, herunder et fald på en trappe og et slagsmål med en kat. Hunden var ifølge sigtedes forklaring død på grund af kvælning i eget opkast, og sigtede havde i den forbindelse givet den hjertemassage. Dagen efter hunden døde, havde sigtede fået en ny hund. Han nægtede i øvrigt at have udøvet vold mod den ny hund (forhold 2).

I januar og marts 2007 blev yderligere vidner afhørt, ligesom politiet adskillige gange forsøgte at komme i kontakt med den ene anmelder i forhold 1. Politiet kontaktede endvidere på ny Danmarks Fødevarerforskning, som i fornødent omfang blev gjort bekendt med sigtedes forklaring vedrørende forhold 1. Det blev i den forbindelse oplyst

fra Danmarks Fødevareforskning, at det måtte antages at være udelukket, at samtlige skader konstateret på den døde hund skulle være fremkommet på baggrund af det af sigtede forklarede.

Den 26. juni 2007 forelagde Sydøstjyllands Politi sagen for Fødevarestyrelsen, som den 1. oktober 2007 oversendte sagen til Det Veterinære Sundhedsråd, da styrelsen vurderede, at man ikke besad den fornødne ekspertise til at besvare politiets spørgsmål i sagen.

Det Veterinære Sundhedsråd har ved erklæring af 19. maj 2008 udtalt sig om sagen. For så vidt angår forhold 1 har Det Veterinære Sundhedsråd tilkendegivet, at rådet ikke finder, at de i undersøgelsen konstaterede skader kan være fremkommet ved de hændelser, som sigtede har forklaret om. Rådet fandt derimod, at hunden ved at være påført de tidligere nævnte skader har været udsat for mishandling. For så vidt angår forhold 2, fandt rådet, at den ny hund – hvis de til politiet afgivne vidneforklaringer lægges til grund – har været udsat for uforsvarlig behandling.

RIGSADVOKATEN

SIDE 3

Sydøstjyllands Politi har den 11. august 2008 forelagt sagen for Statsadvokaten for Midt-, Vest-, og Sydøstjylland og Rigsadvokaten vedrørende spørgsmålet om rettig-hedsfrakendelse efter dyreværnslovens § 29, og rigsadvokaturen har den 11. september 2008 tiltrådt indstillingen om, at der under sagen nedlægges påstand om rettig-hedsfrakendelse. Politidirektøren har i øvrigt oplyst, at der under sagens behandling vil blive nedlagt påstand om frihedsstraf. Sagen kan herefter fremsendes til retten.

Om sagen bemærkes, at der har været en for lang sagsbehandlingstid, som imidlertid for størstedelens vedkommende skyldes de nødvendige efterforskningskridt, der er foretaget, samt den tid, der er medgået ved at indhente veterinærfaglige vurderinger.

Jeg har ikke bemærkninger til, at der ikke er meddelt sigtede et pålæg i medfør af dyreværnslovens § 21, idet hunden, der er omfattet af forhold 2, ifølge de foreliggende oplysninger ikke havde fysiske skader og i øvrigt virkede frisk og glad, og da forholdet endvidere alene bygger på vidneforklaringer om sigtedes behandling af hunden. Disse forklaringer skal vurderes af retten.

I øvrigt bemærkes, at det fremgår af udskriften fra folketingsdebatten (side 3), at en navngiven politianklager i en artikel fra DR Syd har udtalt sig om den konkrete sag og i den forbindelse skulle have tilkendegivet, at man giver ejerne et pålæg, og hvis vedkommende stadig vanrøgter eller mishandler sine dyr, kan man gå ind og fjerne dyrene, men man kan ikke forhindre, at vedkommende anskaffer sig nye dyr.

Syd- og Sønderjyllands Politi, hvor den pågældende er politiadvokat, har i den forbindelse oplyst, at ovennævnte sag ingen relationer har til Syd- og Sønderjyllands Politi, samt at kredsen ikke på nogen måde har kommenteret sagen, der som anført ovenfor er anmeldt til Sydøstjyllands Politi. Syd- og Sønderjyllands Politi har endvidere op-

lyst, at udtalelserne hidrører fra et radiointerview til P4 Syd fra begyndelsen af 2008 om Syd- og Sønderjyllands Politis generelle sagsbehandlingstider i sager vedrørende mishandling af dyr, og at den nævnte gengivelse af udtalelsen er taget ud af en sammenhæng.

2. Den anden sag, der er henvist til under folketingsdebatten, er en sag, hvor en hund skulle være blevet mishandlet på det groveste, og hvor sagen endte med en bøde på 1.000 kr. Senere i debatten blev der endvidere henvist til en sag om en hund i Albertslund, der var tæsket til døde og efterfølgende hængt i en snor. Justitsministeriet har i skrivelse af 8. juli 2008 anført, at der formentlig er tale om den samme sag.

RIGSADVOKATEN

Jeg kan oplyse, at det ikke har været muligt at få identificeret en sag, hvor en hund skulle være blevet mishandlet, og hvor domfældte blev idømt en bøde på 1.000 kr. Det bemærkes i den forbindelse, at strafferammen for mishandling af dyr er frihedsstraf, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, 3. pkt. Det er derfor det helt klare udgangspunkt, at mishandling af dyr straffes med fængsel, og ikke med bøde.

SIDE 4

For så vidt angår den omtalte sag fra Albertslund, har København Vestegns Politi ved brev af 18. august 2008 oplyst følgende:

”Under henvisning til Deres ovennævnte anmodning kan det oplyses, at det må antages, at den sag, der omtales i Justitsministeriets anmodning af 8. juli 2008 (om en hund i Albertslund, der er blevet tæsket til døde, og efterfølgende hængt i en snor) relaterer sig til Københavns Vestegns Politis nedennævnte sag, der har været medieomtalt i blandt andet Ekstra Bladet.

D. 9. januar 2008 modtog Københavns Vestegns Politi anmeldelse om, at en død hund var blevet fundet hængende i et træ. Undersøgelsen viste, at hunden hang i sin hundesnor 1,5 m over jorden.

Konklusionen på obduktionen er, at hunden var blevet slået med en spids genstand med stor kraft i hovedet, hvorved der opstod kraniebrud, senere er hunden død ved hængning.

Til brug for efterforskningen blev der fra hunden udtaget DNA, der blev afleveret til Det Bio Videnskabelige Fakultet med henblik på sammenligning af spor på evt. gerningsvåben.

D. 15. januar 2008 blev TV2 Lorry kontaktet med henblik på efterlysning af vidner.

Den 15. januar 2008 blev hundens ejer- og bopælsforhold afklaret.

Den 18. januar 2008 modtog Københavns Vestegns Politi kendelse fra Glostrup Ret om ransagning på en adresse i Albertslund, hvor hunden havde boet. Under ransagningen blev der fundet en kløfthammer, der blev beslaglagt med henblik på undersøgelse for DNA fra hunden.

Den 12. februar 2008 meddelte Kriminalteknisk Center, at der ikke på ovennævnte hammer var synligt DNA materiale som blod eller hårelementer.

I perioden fra anmeldelsestidspunktet til ca. medio april 2008 foretog politiet diverse afhøringer, der ikke kunne føre til identifikation af gerningsmanden.

Den 13. maj 2008 blev efterforskningen indstillet i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 2.”

Jeg har ikke bemærkninger til denne sag, hvor det trods efterforskning både ved afhøringer, ransagning og undersøgelse af DNA-spor ikke har været muligt at identificere gerningsmanden.

3. Den tredje sag, der er henvist til under 1. behandlingen af beslutningsforslaget, er en sag, hvor en ung mand fra Århus, der havde skåret sin hund i halsen, fik en bøde på 5.000 kr.

RIGSADVOKATEN

SIDE 5

Østjyllands Politi har i brev af 18. august 2008 oplyst følgende vedrørende sagen:

”.....Der indgik den 5. oktober 2007 anmeldelse til Østjyllands Politi om en person i Hjortshøj, der skønnedes at være til fare for sig selv eller andre. Politiet fandt personen på sin bopæl i en sindssygelignende tilstand med ønsker om selvmord. Han oplyste samtidig, at han havde gjort noget ved sin hund, idet den også skulle dø sammen med ham. Hunden fandtes blødende kraftigt fra halsen, idet der var et åbent stiksår 15 x 15 cm midt på halsen.

Hunden blev forbundet og en dyreambulance blev rekvireret.

Der fandtes en kniv med blod i lejligheden, ligesom der var blodspor rundt i lejligheden. Personen blev herefter sigtet for overtrædelse af dyreværnsloven.

Sigtede blev tvangsindlagt samme dag.

Hunden blev den 5. oktober 2007 bragt til Nordre Dyrehospital i Lystrup, hvor den blev behandlet og opholdt sig frem til den 10. oktober 2007, hvor den blev anbragt på Dyreinternatet i Tranbjerg.

Der er til sagen indhentet erklæring fra en dyrlæge vedrørende skaderne på hunden. Heraf fremgår det, at der på højre side af halsen forholdsvis tæt på den dybe pulsåre sås et ca. 2-3 cm dybt gabende sår på knap 10 centimeters længde. Handlingen mod hunden vurderes at have påført hunden dyb smerte og været tæt på at koste den livet, da såret sad i umiddelbar nærhed af halspulsåren.

Ejeren blev den 13. november 2007 meddelt pålæg i medfør af dyreværnslovens § 21 om at behandle hunden forsvarligt, og at hunden ville blive fjernet og eventuelt anbragt andet sted eller blive aflivet, såfremt pålægget blev overtrådt.

Der er den 3. og 4. december 2007 ført tilsyn med hunden. Den 4. december 2007 blev sigtede truffet på psykiatrisk hospital. Sigtede oplyste, at han forinden indlæggelsen havde anbragt hunden på Vorre Dyre/Hunde-Center, og at den havde det godt. Dette blev bekræftet af Hunde-Centret. Der er endvidere den 12. august 2008 ført tilsyn på den pågældendes bopæl, hvor det kunne konstateres, at hunden havde det godt.

Sigtede blev den 7. december 2007 forelagt en bøde på 5.000 kr. for overtrædelse af dyreværnsloven. Bøden er vedtaget den 4. marts 2008.

Dyreinternatet i Tranbjerg klagede ved skrivelse af 8. november 2007 modtaget hos Statsadvokaten for Nord- og Østjylland den 19. november 2007 over dels at hunden var udleveret til sin ejer dels anmodede klageren om at afgørelsen blev omstødt.

Statsadvokaten afviste ved afgørelse af 21. december 2007 klagen vedrørende afgørelsen, da klageren ikke ansås for klageberettiget. For så vidt angår spørgsmålet om udlevering af hunden til sin ejer fandt statsadvokaten, at dette var en klage over politiets dispositioner, der henhørte under politiet. Statsadvokaten bemærkede ved sagens tilbagesendelse hertil, at spørgsmålet om rettighedsfrakendelse burde have været forelagt Rigsadvokaten, da der var tale om grovere uforsvarlig behandling. Der er ikke indgivet klage hertil vedrørende dispositionen.”

RIGSADVOKATEN

Politidirektøren i Østjylland har efterfølgende oplyst, at fjernelsen af hunden den 5. oktober 2007 skete, fordi sigtede på grund af en sindssygelignende tilstand var ude af stand til at tage vare på hunden, der måtte undergives dyrlægebehandling.

SIDE 6

For så vidt angår den senere udlevering af hunden til sigtede har politidirektøren oplyst, at det nøje blev vurderet, om sigtede skulle have sin hund tilbage, eller om hunden skulle beslaglægges efter reglerne i retsplejeloven og søges konfiskeret under en straffesag med påstand om rettighedsfrakendelse.

I denne vurdering indgik, at sigtede havde forklaret, at handlingen var sket i affekt, idet han ønskede at dø og ville tage hunden med sig. Han havde fået en depression og kunne ikke se nogen udvej på sin sygdom, ligesom han oplyste, at han aldrig tidligere havde gjort noget ved hunden, som var hans bedste ven. Henset hertil samt til, at sigtede ved udskrivningen fra psykiatrisk hospital måtte anses som rehabiliteret, besluttede politiet at udlevere hunden til sigtede og samtidig meddele et pålæg.

Politidirektøren har endvidere oplyst, at en tiltale for mishandling af hunden ville have forudsat, at sigtede blev mentalundersøgt. Ressourcemæssige hensyn – tidsmæssige og økonomiske – sammenholdt med menneskelige hensyn tilsagde, at sagen blev afgjort med en bøde for groft uforsvarlig behandling af hunden, hvilket er i overensstemmelse med praksis. Politidirektøren fandt endvidere, at det ville være meget tvivlsomt, om der under en retssag ville ske rettighedsfrakendelse, idet det ikke eller næppe kunne lægges til grund, at der forelå nærliggende risiko for gentagelse.

Om denne sag bemærkes, at beslutningen om at udlevere hunden til sigtede blev truffet efter en konkret vurdering af de foreliggende oplysninger, at sigtede i den forbindelse blev meddelt pålæg om at behandle hunden forsvarligt, og at politiet efterfølgende har konstateret, at hunden havde det godt. Beslutningen giver mig derfor ikke anledning til bemærkninger.

En sag som den foreliggende bør normalt forlægges for de veterinære myndigheder med henblik på en vurdering af, om forholdet må anses for mishandling. At dette ikke er sket, er således ikke i overensstemmelse med de gældende retningslinjer.

Jeg har dog på grund af sagens helt særlige omstændigheder ikke bemærkninger til, at sagen er afgjort med en bøde for grovere uforvarlig behandling af hunden. Det er således min opfattelse, at de foreliggende oplysninger om sigtedes psykiske tilstand med stor sandsynlighed efter en mentalundersøgelse ville have ført til, at sigtede ikke kunne idømmes frihedsstraf, ligesom det forekommer meget usikkert, om der ville have været grundlag for at idømme en foranstaltning.

Endelig bemærkes, at sagen på grund af de foreliggende særlige omstændigheder, herunder oplysningerne om årsagen til overgrebet på hunden og om den senere bedring af sigtedes tilstand, næppe ville have medført rettighedsfrakendelse.

RIGSADVOKATEN

SIDE 7

4. For så vidt angår den fjerde sag fremgår det af folketingsdebatten, at der er tale om en sag fra Randers, hvor der bl.a. blev fundet døde grise på gangene og i svinestierne i en stald vest for Randers. Ejeren blev idømt 30 dages betinget fængsel samt frakendt retten til at beskæftige sig med dyr i tre år.

Østjyllands Politi har oplyst følgende om den nævnte sag:

”...Der indgik den 14. december 2005 kl. 09.00 anmeldelse til Randers Politi om vanrøgtede grise på en ejendom ved Spentrup fra en ansat ved udlejerens af ejendommen. Personen havde indfundet sig ved ejendommen, da lejeren (og ejeren af grisene) havde opsagt lejemålet.

Politiet ankom til stedet den 14. december 2005 kl. 09.30. Da der kunne konstateres mange vanrøgtede dyr, blev en dyrlæge fra Fødevareregion Århus tilkaldt.

Der befandt sig ca. 250 dyr i stalden. Heraf blev der straks aflivet 97 dyr af dyreværnsmæssige grunde.

Fødevareregionen har afgivet en udtalelse til sagen, som er modtaget den 20. februar 2006. Heraf fremgår det, at der generelt var en meget dårlig sundhedstilstand blandt dyrene i stalden, og på trods af tilstedeværelse af foder i alle stier fandtes der magre, afmagrede og sygeligt afmagrede dyr.

Der blev konstateret 12 afmagrede eller sygeligt afmagrede dyr.

Der kunne konstateres brok hos rigtig mange af staldens dyr. Hos 26 af svinene var broksækken både større end en håndbold og havde et sår med en diameter på over 5 cm. Hos 7 af dyrene målte områderne med sår eller død hud over 30 cm i diameter.

16 af dyrene kunne ikke stå ved egen kraft, heller ikke efter at de var søgt afhjulpet af de tilstedeværende personer.

72 af staldens i alt 250 dyr var støtte- eller springhalte, og over halvdelen af besætningens dyr havde sår eller trykninger, der bar præg af at være kroniske.

Stier anvendt til syge dyr var ikke indrettet med blød mund. I de fleste stier forefandt slet ingen rodemateriale.

Fødevareregionen vurderede, at der forelå en overtrædelse af dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, og at forholdene var omfattet af dyreværnslovens § 28 og til dels § 29. Samlet vurderes forholdene til at være grov uforsvarlig behandling af erhvervsmæssig dyrehold.

Der er foretaget afhøring af anmelder. Sigtede er forsøgt afhørt. Sagen er den 27. marts 2006 forelagt Det Veterinære Sundhedsråd. Der foreligger en udtalelse fra Det Veterinære Sundhedsråd den 26. oktober 2006.

Sagen er forelagt Statsadvokaten for Nord- og Østjylland og Rigsadvokaten, der har truffet afgørelse om rettighedsfrakendelse den 12. januar 2007.

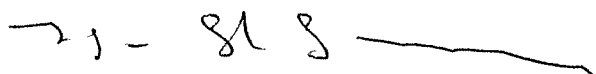
Der foreligger anklageskrift den 27. januar 2007, hvor der er rejst tiltale for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 1, 1. og 3. pkt., jf. stk. 7, jf. § 1, § 2 og § 3, og der er i medfør af dyreværnslovens § 29, stk. 1, 1. pkt., nedlagt påstand om, at tiltalte frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr for bestandigt.

RIGSADVOKATEN

SIDE 8

Tiltalte blev ved dom afsagt af retten i Randers den 15. november 2007 idømt fængsel i 30 dage betinget og frakendt retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr i 5 år fra endelig dom at regne. Tiltalte ankede dommen til landsretten med påstand om frifindelse. Landsretten stadfæstede dommen den 24. april 2008 med den ændring, at perioden for rettighedsfrakendelse fastsattes til 3 år.”

Behandlingen af denne sag giver mig ikke anledning til bemærkninger. Efter min opfattelse er den idømte straf samt afgørelsen om rettighedsfrakendelse i overensstemmelse med praksis i sager af denne karakter. Det kan i den forbindelse oplyses, at betingede frihedsstraffe især kommer på tale i sager, hvor den tiltaltes personlige forhold, f.eks. psykiske problemer, må anses for at være en væsentlig årsag til den manglende forsvarlige pasning af de pågældende dyr.

Jørgen Steen Sørensen